

Armas ristirahva suggo!
Waatke ilma furja suggo,
Mis veel meie hulkas ligub;
Kuidas teine teist siin riisub!

Igga warras sassamahti
Peab ööd ja páwad wahsti:
Kuidas teise omma wóetta,
Sellega siis fórwal' töotta.

Láhháb förtsi, joob ja uhkreb,
Arwab: „kes mind teab ehk nuhtreb!”
Mótleb: „se on õige parras,
Otsigo, kes on se warras?!”

Agga — kui se ülles tulreb,
Rül siis süddä wallus pölreb,
Sest et witsad, keppid nahka
Löwad lõhki, färha, pahka.

Esmalt warras, ful ta õppib,
Siit ja seált veel wáhhá noppib, —
Sest saab ful jo allus-jureks:
Párrast himmo láhháb sureks!

Oh! keik ristirahva suggo!
Játke sedda pahha luggo!
Kuulge sedda fásso sanna:
„Arge wótk e teise omma!”

Mótle! — párrast selle ello,
Waewab põrgo tulle wallo
Iggawest so hing, ihho!
Noua! noua omma rahho!

Allandus ja armastus.

Kes allandusses ellawad
Ja kohto fássud píddawad,
Neil õn on sest, mis teggewad,
Ja armo páiwi näggewad.

Mis ello on se ilma peál,
Kui agga matra warral teál
Peab sanna kuulma, teggema
Ja nenda waewa näggema!

Kui mitto neid kes orjawaad
Ja ennest'l waewa teggewad;